

en Spore i den rigtige Retning og komme Retfærdigheden nærmere og gennem Lovgivningen give Eksempler, som man dog sikkert gerne ønsker skulde følges. Jeg kan ikke tro, at hverken Møretallet eller den ærede Minister i Virkeligheden mener at ville give Anledning i nogen som helst Lov om, at man helst ønsker, at der skal udbetales en lav Arbejds løn. Hvis man ikke ønsker det, tror jeg ikke, at man har andet Valg end at gaa med Mindretallet i Forslaget her og lade sig fast at ville gaa den retfærdige Vej og sige at de, der betale den mindste Arbejds løn, ikke skulle slippe billigt. Vi ville ikke forfordede de andre, det vilde være et slet Eksempel og en indirekte Opfordring i Lovgivningen til at gaa den uheldige Vej, og jeg mener, at vi ved Lovgivningen tværtimod skulle give en Spore i den modsatte Retning. Først da, naar Lovgivningen virkelig fremmer den humane Fremgangsmaade, bliver den saa god, som man kunde ønske det, om jeg end ganske vist veed, at saa god, som jeg kunde ønske den, bliver den ikke under de nuværende Samfundstilstande. Det Princip, som jeg anser for det rette, er ikke nedlagt som Grundlag her og kan ikke komme frem ved denne Lov. Jeg mener, at det skulde være anlagt helt anderledes overfor Samfundet, end den ærede Ordfører har udviklet det, og det er fremstillet i Betænkningen. Jeg skal derfor anbefale Mindretallets Forslag paa det indstændigste til ærede Medlemmer. Jeg tror ikke, at nogen med Rette kan sige, at disse Endringsforslag gaa saa vidt, at det vilde være i Modstrid med noget Princip at slutte sig til dem, og jeg tror ikke, at man kan andet end indrømme, at de ville gøre Lovens mere retfærdig og human overfor dem, som den skal virke for, og som skulle have Nytte af den.

Om det Forslag, som det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet som Endringsforslag til Lovforslaget, og hvori han har givet et helt nyt Grundlag, skal jeg kun bemærke, at jeg for mit Bedkommende har ikke haft tilstrækkelig Tid til at sætte mig ind i dets Enkeltheder, saa at jeg kan udtale mig udførlig derom, men jeg skal erkende, at den Tanke, som er nedlagt dert, sikkert fortjener alvorlig Overvejelse, saa vist som det berører et saa stort Spørgsmaal, som her er Tale om. Jeg tror ikke, at jeg kan blive enig med det ærede Medlem om hans Lovforslags Grundprincip, i Følge hvilket vi skulle blive staaende ved den private Assurance, ved den eneste Arbejdsgivers private Assurance af sine Arbejdere som Grundlag, idet jeg holder paa

det modsatte Princip og ønsker, at Forsikringen saavel ved denne Lejlighed som ved andre skal ligge i Statens Haand. Medens vi altsaa, saavidt jeg kan se, ikke kunne blive enige om Grundlaget for Lovforslaget, tror jeg dog, at der i Lovforslaget ligger gode Tanker, som muligvis ved nærmere Overvejelse kunde forenes med, hvad der foreligger her, saa at der ved en Sammenarbejdning kunde bringes noget godt ud deraf. Men da dette Endringsforslag er kommet saa sent frem, at der ikke har været Lejlighed, i det mindste ikke for mig, og jeg tror, heller ikke for andre ærede Medlemmer, til at gøre sig saa bekendt med det, at man kan udtale sig udførlig derom og tage Standpunkt ved denne Lejlighed overfor det, skal jeg ikke berøre det yderligere, end jeg alt har gjort ved at omtale Endringsforslagets Grundprincip, men overlade til Fremtiden, om jeg mulig kan faa Lejlighed til ved en nærmere Undersøgelse af Forslagets Enkeltheder at blive enig med det ærede Medlem om dem. Jeg vil altsaa holde mig til at anbefale Mindretallets Endringsforslag saaledes, som de her foreligger.

N. Andersen (Thisted Amts 3dje Valgkreds): Da jeg for nogle Dage siden forlangte Ordet, var det nærmest i Anledning af nogle Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem fra Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack), idet jeg ikke kan se saa optimistisk paa dette Lovforslag, som det ærede Medlem gjorde. Han var af den fra min Mening meget afvigende Anskuelse, at den Maade, hvorpaa Lovforslaget foreslaar at installere en Forsikring imod Ulykkestilfælde her i Landet er den bedste og saa godt som den eneste, der kan være Tale om. Han mente, at den Maade, hvorpaa navnlig Bidragene skulde tilvejebringes, var den fornuftigste og bedste, man kunde tænke sig. Der er jeg aldeles ikke enig med det ærede Medlem. Jeg skal ikke ved denne anden Behandling komme ind paa at gentage, hvad jeg tillod mig at udtale ved første Behandling, men kun i nogle Hovedtræk minde om, at medens jeg paa den ene Side har en saa varm Sympati som vist nogen for, at denne Sag kunde bringes til en lykkelig og for de paagældende heldig Afslutning, er jeg uenig med Lovforslagets Princip, idet det fremkommer mig, at det — det skal jeg tillade mig at gentage — søger at installere en Institution, der er alt for urimelig stor i Forhold til den forholdsvist lille Opgave, som skal løses. Jeg kan ikke stønne rettere, end at det Ud-